

[46:28]

וְאֶת־יְהוּדָה שְׁלַח לִפְנֵי אֶל־יוֹסֵף לְהוֹדִת לִפְנֵי גִשְׁתָּה וַיִּבְאוּ אֶרְצָה גִשְׁן:

[46:29]

וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת־יִשְׂרָאֵל אָבִיו גִּשְׁתָּה וַיֵּרָא אֵלָיו וַיִּפֹּל
עַל־צְוָארָיו וַיִּבֶךְ עַל־צְוָארָיו עוֹד:

[46:30]

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָה הִפְעַם אֲחֻזֵּי רֵאֻתִי אֶת־פְּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ זִי:

[46:31]

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֲחֻזֵּי וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֲעֹלָה וְאֶגִּידָה לְפִרְעֹה וְאָמְרָה אֵלָיו אֲחֻזֵּי
וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן בָּאוּ אֵלָי:

[46:32]

וְהָאֲנָשִׁים רַעִי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֵה הַיּוֹ וְצֹאֲנָם וּבִקְרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ:

[46:33]

וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פִּרְעֹה וְאָמַר מַה־מַּעֲשֵׂיכֶם:

[46:34]

וְאָמַרְתֶּם אֲנָשִׁי מִקְנֵה הַיּוֹ עֹבְדֵיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲחֻזֵּנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ
בַּעֲבוּר תְּשִׁיבוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן כִּי־תוֹעֵבֶת מֵאֲרִים כָּל־רַעַה צֹאן:

[47:1]

וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגֵּד לְפִרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאֲחֻזֵּי וְצֹאֲנָם וּבִקְרָם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ
מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְהֵנּוּ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן:

[47:2]

וּמִקְצֵה אֲחֻזֵּי לִקְחוּ זֹמַשָּׁה אֲנָשִׁים וַיִּצְלָמוּ לִפְנֵי פִרְעֹה:

[47:3]

וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־אֶזְוִיו מִה־מַּעֲשֵׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהַ רַעַה זֹאן עֲבַדִּיךָ
גַם־אֶזְוִינוּ גַם־אֲבוֹתֵינוּ:

[47:4]

וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעֲהַ לָּגֹר בְּאֶרֶץ בָּאֲנֹו כִּי־אֵין מִרַעַה לְזֹאן אֲשֶׁר לְעַבְדִּיךָ
כִּי־כֹבֵד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ־זֹא עֲבַדִּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן:

[47:5]

וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף לֹא־אֲבִיךָ וְאֶזְוִיךָ בָּאוּ אֵלֶיךָ:

[47:6]

אֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָנֶיךָ הוּא בְּמִיטֵב הָאֶרֶץ הוֹשֵׁב אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אֶזְוִיךָ יֵשְׁבוּ
בְּאֶרֶץ גִּשְׁן וְאִם־יִדְעַת וַיֵּשְׁבוּ בָּם אֲנָשֵׁי־זוּל וְשִׁמְתָם שְׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי:

[47:7]

וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיו וַיַּעֲמְדֵהוּ לְפָנָיו פְּרַעֲהַ וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת־פְּרַעֲהַ:

[47:8]

וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יַעֲקֹב כִּמָּה יָמֵי שְׁנֵי זַיִךְ:

[47:9]

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פְּרַעֲהַ יָמֵי שְׁנֵי מִגְּדוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מֵעַט וְרַעִים הָיוּ
יָמֵי שְׁנֵי זַיִי וְלֹא הִשְׁיֵגוּ אֶת־יָמֵי שְׁנֵי זַיִי אֲבֹתֵי בִימֵי מִגְּדוּרֵיהֶם:

[47:10]

וַיְבָרֵךְ יַעֲקֹב אֶת־פְּרַעֲהַ וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו פְּרַעֲהַ:

[47:11]

ויושב יוסף את־אביו ואת־אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ
בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה:

[47:12]

ויכלכל יוסף את־אביו ואת־אחיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף:

[47:13]

ולחם אין בכל־הארץ כי־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען
מפני הרעב:

[47:14]

וילקט יוסף את־כל־הכסף הנמצא בארץ־מצרים ובארץ כנען בשבר
אשר־הם שברים ויבא יוסף את־הכסף ביתה פרעה:

[47:15]

ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר
הבה־לנו לחם ולמה נמות נגדרך כי אפס כסף:

[47:16]

ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם־אפס כסף:

[47:17]

ויביאו את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן
ובמקנה הבקר ובזמרים וינהלם בלחם בכל־מקניהם בשנה ההוא:

[47:18]

וּתְתִיבֵם הַשְּׁלֵחָה הַהוּא וַיָּבֹאוּ אֵלָיו בַּשְּׁלֵחָה הַשְּׁלִישִׁית וַיֹּאמְרוּ לוֹ לֹא-נִכְוֹד מֵאֲדֹנָי כִּי
אִם-תֵּם הַכֶּסֶף וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל-אֲדֹנָי לֹא נִשְׁאַר לִפְנֵי אֲדֹנָי בְּלֹתֵי
אִם-גְּוִיֵּתֵנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ:

[47:19]

לִמָּה נָמוּת לַעֲיֵינֶיךָ גַם-אֲנֹחֲזֵנוּ גַם-אֲדַמְתֵּנוּ קְנֵה-אֶתֵנוּ וְאֶת-אֲדַמְתֵּנוּ בְּלֹחֶם
וְנִהְיֶה אֲנֹחֲזֵנוּ וְאֲדַמְתֵּנוּ עֲבָדִים לַפְּרַעֲה וּתְנֶן-זֶרַע וְנִזְוִיָּה וְלֹא נָמוּת וְהָאֲדָמָה לֹא
תִשָּׂם:

[47:20]

וַיִּקֶן יוֹסֵף אֶת-כָּל-אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרַעֲה כִּי-מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי-וּזְזַק
עֲלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי הָאָרֶץ לַפְּרַעֲה: